

6.3. De digitale Kislev 2-tapkamer

De aanbesteding

Onder meer vanwege de introductie van gsm in Nederland zag de politie zich rond 1994/1995 genoodzaakt over te gaan tot een vernieuwing van de technologie die bij de interceptie van telefoonverkeer werd toegepast. Daartoe werd in 1995 een Europese aanbesteding gedaan voor de aanschaf van zes nieuwe tapkamers. Het Amerikaanse bedrijf Comverse³⁶ kreeg dit project toegewezen. Comverse werd, zoals gezegd,³⁷ in Nederland vertegenwoordigd door Bumicom. Dit bedrijf was verantwoordelijk voor het aanbieden, leveren en het onderhoud van deze tapkamers.³⁸ De interceptieapparatuur van Comverse (later genaamd: Verint) werd geleverd onder de naam 'AudioDisk'. De installatie van de zes nieuwe tapkamers, waaronder die op de locatie in Apeldoorn, ving aan in het voorjaar van 1996 onder de projectnaam 'Kislev 1'.

In de loop van 1996 vond een vervolgaanbesteding plaats. In 1997 werd onder de projectnaam 'Kislev 2' het contract getekend voor de levering van vier nieuwe tapkamers, alsmede voor een upgrade van de tapkamersystemen van het eerste Kislev-project. In november 1997 kreeg de tapkamer in Apeldoorn een upgrade naar de Kislev 2-software. De digitale Kislev 2-tapkamer in Apeldoorn werd daardoor geschikt om ISDN- en gsm-verkeer volgens het (in paragraaf 4.4 beschreven) JTS-protocol af te handelen. Vanaf 13 november 1997 om 17:00 uur is het aan Baybaşin en medeverdachten toegeschreven telefoonverkeer via de digitale tapkamer te Apeldoorn afgetapt.^{39, 40}

³⁶ Zie voor een introductie van het bedrijf Comverse hierboven in paragraaf 3.3 van deze conclusie onder het kopje "Verint". Efrat, Comverse en Verint kunnen binnen het bestek van dit herzieningsonderzoek worden vereenzelvigd.

³⁷ Zie eveneens de introductie van het bedrijf Comverse hierboven in paragraaf 3.3 van deze conclusie onder het kopje "Verint".

³⁸ Brief Verint 5 november 2015. Vanaf 2000 is Comverse (met ingang van 2002 genaamd: Verint) zelf de handel in Nederland op zich gaan nemen.

³⁹ Van den Heuvel, hoofdrapport, p. 12.

⁴⁰ De voorgaande beschrijving van de aanbesteding en de uitvoering van de Kislev-projecten heeft tijdens het herzieningsonderzoek geen aanleiding gegeven tot debat. Wel wil ik erop wijzen dat de beschreven gang van zaken niet strookt met de ongestaafe mededelingen van ene Meir Dahan in een e-mail d.d. 5 augustus 2010 van Dahan aan de raadvrouw. Deze e-mail is als bijlage 43 gevoegd bij het herzieningsverzoek d.d. 18 april 2011. Op p. 44-45 van het herzieningsverzoek wordt Dahan naamloos opgevoerd als een "vertrouwensman" die onderzoek heeft gedaan bij Comverse/Verint en die van een anonieme "highly specialized engineer of Comverse" zou hebben vernomen dat de Nederlandse Verint-tapkamer (d.w.z. de digitale Kislev 2-tapkamer van Comverse) heimelijk functioneerde onder een licentie die Comverse/Verint (uitsluitend) had verleend aan de Duitse autoriteiten. Verint/Comverse vernam van deze opzet niet eerder dan toen een Duitse functionaris